ניקי הצייד

א. צ'רושין

לניקי נמר מעץ, סוס מעץ, תנין מפלסטיק ופיל.
הפיל תפור מבד ובפנים צמר גפן.
ויש לו גם חתיכת חבל.
את הנמר שלו ניקי שם תחת המיטה, את התנין אחרי הארון והפיל תחת השולחן.
"תישארו שם" אומר ניקי "תכף אבוא לצוד אתכם."
אחר כך הוא לקח את הסוס, קדח בו במסמר חור בראש ותקע את המסמר בחור. התקבל קרנף של ממש. הקרנף התחיל לחיות תחת השולחן.
והחבל הפך לנחש. גם הוא חי תחת השולחן, מתפתל שם.
,מתחיל הצייד!" צועק ניקי.
הוא לקח בידיים את הרובה שלו, על הכתף שם רשת שאתה הולך עם אמא לשוק והתחיל לזחול.
זחל, זחל עד שפגש בנמר.
והנמר נוהם בקול מאיים:
"רررررר-רר-רررר!"
ואחר כך גרגר כמו חתול:
"מיאו-מיאו!"
כנראה שזה לא הנמר שנהם וגרגר, אלא ניקי בעצמו.

ואחר כך לקח את הרובה, כיוון:
"בוך! בבוך! בוך! בבוך!"
כאילו הרובה יורה.
הצייד הרג את הנמר. שם אותו לרשת שלו וזחל הלאה.
זחל, זחל ועלה מול פיל פרא.
הפיל עומד, הושיט את הניבים שלו וצופר בחדק שלו כמו בחצוצרה:
"טרו! טרررר-טרר-ררווו!"

זה כנראה ניקי צפר במקומו.
"בוך! בא-בוך!"
ניקי צד את הפיל, שם אותו ברשת וזחל הלאה.
זחל, זחל והגיע לתנין.
התנין חורק שיניים ופועה כמו שור.
ניקי למד אצל אבא שתנין פועה בשפת פרות.
"בוך! בא-באך! – התנין נצוד.
"בוך! בא-באך! – גם הקרנף נצוד.
"בוך! בא-באך! – גם הנחש מטופל כבר.
צד את כולם. הכניס את כולם לרשת. הרשת נעשתה כבדה. ניקי מושך אותה אחריו על הרצפה וצועק בכל כוחו:
"הנה אני צייד! אינני מפחד משום חיה! אצוד את כולן!

***

בקיץ נסענו לקייטנה בכפר והלכנו לטייל.
"אז מה, ניקי, לא תקח את הרובה איתך?" שאלתי "הרי אתה צייד."
"אוי,וודאי! שכחתי" אומר ניקי.
הוא רץ הביתה, מצא את רובה העץ שלו תחת המיטה, שם אותו על הכתף וצעד לידי.
הלכנו באחו, בין כוסמת-בר לבנה ושן הארי צהוב.
מהפרחים התרוממו פרפרים רבגוניים וחרגולים קפצו לצדדים.
ופתאום ראינו גוזל של עקעק. הוא נראה כמו עקעק בוגר, שחור ולבן, רק הזנב שלו קצר יותר ובעצמו יותר קטן.
הוא קפץ לתוך שיח ערער והסתתר בו.

הסתכלתי וראיתי שניקי הצייד ירד על ארבע כאילו מסתתר גם הוא.

אחר כך שואל אותי בלחש:
"אבא, אבא! אני יכול לירות בו?"
"תירה, תירה" אמרתי "אתה הרי צייד, אז מותר לך לצוד."
וניקי זחל על הדשא אל הגוזל.
הרבה זמן זחל עם הרובה ביד.
התקרב ממש אליו.
הוא כיוון ואחר כך צועק בכל הגרון:
"בוך! באך-בוך!"
גוזל העקעק קפץ מהשיח וצעק בקול רם:
"קאאא! קריי! קרון!"
ניקי רץ מיד אלי.
רץ, מעד, נופל.
ראיתי שהגוזל גם הוא בורח, רק בכוון שני.
וכך הם בורחים זה מזה – העקעק ליער וניקי אלי.
"אז מה, צייד? ממה נבהלת?"

"איך זה" אומר לי ניקי "הציפור הטיפשה, למה גם היא צועקת?"